

6. Den sin utvalda flicka Öst god litor att
brida, som är det bästa barn; Men vill han
sedan neta En flund med henne leka, Måst han
på dörren ut.

7. Sa, strålitres mamseller De d ej samre
beller Att suga must och marg; I smitt och i
pomada De dagligen sig bada, Att de må hålla
färg.

8. På danshus och speltal, Och alla slags
mirakel Man hopstals af dem ser, Der herrar och
munstret Svad kaffe och litret Att lina nym-

9. När som de ideltyg blifva, Och pådagat
man dem gifva Ett glas med limonad; Och när
de bunnit brida, När bivar en med sin flicka
Käpa en promenad.

10. Ståtens flickor stona, Svad eder får man
seha, Att lita och kallt biter Svad höga bu-

11. När som noga kanner: Att d så goda
rätter Svad dem som kenger bar; Men när det
piktar vadta Att bunnit till er spadat, Er

12. Bästade skurinner, Gypsthor, Örtin-

13. Sag ednat er för ett; Er skönhets för man
kanna: Sag vill blott något namn som bivar
jag bört och ser.

14. Sag kan dem ej berömma, Svad dem vad
ej förgämnar — Det pastat är här, Men
börmer ofta gale, När man blott stadar staler,
Så kanna det ser.

15. Den martader de biallas, Som biffar
bär de kallas, Att för ett stäligt port, Den som

GS 914

Trenne nya Kärleks-Wisor;

Den Första:
Sjömans-Wisa
innehållande
en märkvärdig och sann beskrifning på
olika seder och bruk hos fruntimmerna
bland verdens olika nationer.
Hwad glada muntra nöjen &c.

Den Andra:
Den utkastade Skräddaren.
Finns i werlden något så besatt? — san, &c.

Den Tredje:
En Sjömans Sång.
Stick ut, min båt, med förlig wind &c.

N:o 70.

Salmar.
Tryckt hos Ströhm & Bröder Westn 1853.
Pris 3 R.

11. Du kan lita på hon soster trygg. — san, Se'n hon
ansat om min arma rygg; san. Mina ögon rinna Då jag
vill besinna Huru fastigt hon är arg och stygg; — san.

12. Och hwad tror du väl orsaken är Att hon tjuver,
gormar, slår och swär? Finkeln just, deswårre! Blixt ifrån
wår Herre Slå hwar drankpatron i stall'n — så här — san.

13. Och om man angärat föpet, Och står det
hän betalt det pris.

14. Den skall omröda, När ej det anlet stada För en
båt blott en.

15. Svad äro det skatinnor? En bop af
neta gwinor, När dem man stada får. Ett
ansigt stigit höja, För att sin sulhet belja, Di
littad godt förklar.

16. De spansta damer natta, Erwartna
och brunetta, Di d så stolt och fin; Men så af
dem jag funnit, Com ha mitt hjerta nunnit Med
sin förfädda min.

17. Men intet enda rita Med Solan d jag
sett lita: Dess flickor ha behag. För alla lan-

18. Svad faller dem gudinor —
då vadta som en dag!

19. Jag gif mig ut spatera, Svad jag och
många flera, I staden Rottendam (i Solland).

20. Jag gif mig ut spatera, Svad jag och
många flera, I staden Rottendam (i Solland).

21. Svad klinga glas och brider, När dansa
vadta flickor Och lustigt och så lätt, I fina,
hvita kläder, Och lätta som en fjäder De svadna
fram så natt.

22. Ungdomligt titt jagg kunden, Och fören
snabb som vinden, Och givd i wadningen. De
stilla, som här dansar, När nio rader tranfar
Grundtomtning klädningen.

Den Tredje.

En Sjömans Sång.

Stick ut, min båt, med förlig wind Framdöwer wifens
klara watten! Så ebemärkt som fogens hind Ses
löpa i den mörka natten, Min flicka re'n på fjerran strand
Nig winker med sin hvita hand.

2. Hon wäntat länge. Hjertat slår Droliat inom bar-
mens galler; Och ifrån ögat saknas rår På findens friska
rosor faller. — Giva derför, milda westanwind, Rys tåren
från den huldas kind!

3. Lys, måne, lys min kända stråt! I klara stjernor,
blicken neder, Att necken ej min lilla båt Till sig i djupets
salar leder, Så skall jag glad en annan gång Af hjertat
siunga er en sång.

4. Friskt spänn nu ut ditt wingepar! Min lilla båt, jag
will dig följa Så fri som fogens fågel far. Skjut på, Mint
på, du friska bölja! O, det är lust att sitta så Och gunga
fram på vågor blå.

5. O, det är lust på fridloft stb, Att segla fram i tylla
qvällen Och tänka på sin trogna wd, Som siter wäntande
på hållen Och spegla sina lockars swall I wägens leende
fristall.

6. Det går, det går med lustig fart — Men tanken ändå
före hinne... Åsk! nu är jag mid målet snart, Och der
min hulda flicka finner! Ligg, båt, och hwila dig i hamn
— Jag stundar till min flickas farna.

5. Den som dem vill, besöka, Sitt nöje att
förola Han snart erfara får, Att han för sina
pengar Får sura efterslängar, Ja ofta djupa får.